

PARLAMENTUL EUROPEAN

2014 - 2019

Comisia pentru libertăți civile, justiție și afaceri interne

2014/0258(NLE)

13.5.2015

PROIECT DE RECOMANDARE

referitoare la propunerea de decizie a Consiliului de autorizare a statelor membre să ratifice, în interesul Uniunii Europene, Protocolul din 2014 la Convenția privind munca forțată din 1930 a Organizației Internaționale a Muncii în ceea ce privește articolele 1 – 4 din protocol cu privire la aspecte legate de cooperarea judiciară în materie penală

(06731/2015 – C8-0078/2015 – 2014/0258(NLE))

Comisia pentru libertăți civile, justiție și afaceri interne

Raportoare: Helga Stevens

Legenda simbolurilor utilizate

- * Procedura de consultare
- *** Procedura de aprobare
- ***I Procedura legislativă ordinară (prima lectură)
- ***II Procedura legislativă ordinară (a doua lectură)
- ***III Procedura legislativă ordinară (a treia lectură)

(Procedura indicată se bazează pe temeiul juridic propus în proiectul de act.)

CUPRINS

	Pagina
PROIECT DE REZOLUȚIE LEGISLATIVĂ A PARLAMENTULUI EUROPEAN.....	5
EXPUNERE DE MOTIVE.....	6

PROIECT DE REZOLUȚIE LEGISLATIVĂ A PARLAMENTULUI EUROPEAN

referitoare la proiectul de decizie a Consiliului de autorizare a statelor membre să ratifice, în interesul Uniunii Europene, Protocolul din 2014 la Convenția privind munca forțată din 1930 a Organizației Internaționale a Muncii în ceea ce privește articolele 1-4 din protocol privind aspectele legate de cooperarea judiciară în materie penală (06731/2015 – C8-0078/2015 – 2014/0258(NLE))

(Procedura de aprobare)

Parlamentul European,

- având în vedere proiectul de decizie a Consiliului (06731/2015),
 - având în vedere cererea de aprobare prezentată de Consiliu în conformitate cu articolul 82 alineatul (2), coroborat cu articolul 218 alineatul (6) al doilea paragraf litera (a) punctul (v) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (C8-0078/2015),
 - având în vedere articolul 99 alineatul (1) primul și al treilea paragraf, articolul 99 alineatul (2) și articolul 108 alineatul (7) din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere recomandarea Comisiei pentru libertăți civile, justiție și afaceri interne (A8-0000/2015),
1. aprobă proiectul de decizie a Consiliului;
 2. încredințează Președintelui sarcina de a transmite poziția Parlamentului Consiliului și Comisiei, precum și guvernelor și parlamentelor statelor membre.

EXPUNERE DE MOTIVE

Convenția privind munca este una dintre cele opt convenții fundamentale ale OIM care definesc standardele de muncă internaționale fundamentale și este considerată drept un instrument de protecție a drepturilor omului. La adoptarea convenției, în 1930, Conferința Internațională a Muncii a făcut apel la statele membre să elimine recurgerea la munca forțată în cel mai scurt timp posibil și să considere orice astfel de faptă drept infracțiune. Cu toate acestea, după mai mult de 80 de ani, OIM estimează că cel puțin 20,9 de milioane de persoane sunt victime ale muncii forțate la nivel mondial.

Protocolul urmărește să abordeze lacunele din implementare și să realizeze progrese în prevenirea traficului de persoane în scopul exploatării prin muncă, precum și în ceea ce privește protecția și despăgubirea victimelor muncii forțate.

Conform protocolului, statele membre ale OIM trebuie să elaboreze o politică și un plan de acțiune la nivel național pentru suprimarea efectivă și susținută a muncii forțate și să ia măsuri pentru a aplica dispozițiile protocolului, cu consultarea organizațiilor angajatorilor și ale lucrătorilor. Acesta stabilește și măsurile pe care trebuie să le ia statele membre ale OIM pentru a preveni munca forțată, și anume: educarea și informarea persoanelor, pentru a asigura aplicarea legislației pertinente în materia prevenirii muncii forțate tuturor lucrătorilor și tuturor sectoarelor din economie; protejarea persoanelor, în special a lucrătorilor migranți, împotriva practicilor de recrutare și plasare potențial abuzive și frauduloase și eradicarea cauzelor adânci care provoacă mărirea riscurilor legate de munca forțată.

În ceea ce privește victimele, Protocolul prevede că trebuie luate măsuri eficiente pentru identificarea, eliberarea, protecția, refacerea și reabilitarea acestora, precum și alte forme de asistență și sprijin. Statele membre ale OIM au obligația de a se asigura că toate victimele au acces la căi de atac, cum ar fi desdăunarea, și că autoritățile competente au dreptul de a nu urmări în justiție victimele pentru activități ilegale pe care au fost obligate să le desfășoare.

Protocolul creează obligații juridice aplicabile statelor care îl ratifică și nu poate fi ratificat decât de statele care au ratificat convenția. În conformitate cu jurisprudența Curții de Justiție a Uniunii Europene, statele membre nu pot hotărî ratificarea protocolului în afara cadrului instituțiilor UE, deoarece unele părți ale protocolului se încadrează în domeniile de competență a UE.

Proiectul de decizie a Consiliului autorizează statele membre să ratifice, în interesul Uniunii Europene, acele părți ale protocolului care intră în domeniile de competență ale UE și le recomandă acestora să depună eforturi în acest sens până la sfârșitul anului 2016.

În opinia raportoarei, Protocolul din 2014 privește drepturile fundamentale, victimele și combaterea traficului, o infracțiune care afectează nu numai persoanele, ci și societatea în ansamblul ei și întreaga economie. Ratificarea acestui protocol constituie un pas important în ceea ce privește lupta împotriva traficului și garantarea drepturilor victimelor infracțiunilor în întreaga Europă. Inițial, Convenția privind munca forțată a intrat în vigoare în urmă cu aproape o sută de ani și, cu toate acestea, este regretabil că milioane de persoane din întreaga lume sunt încă supuse muncii forțate.

Ratificarea protocolului de către statele membre va ușura combaterea traficantilor și, din acest motiv, raportoarea salută proiectul de decizie a Consiliului și propune ca Parlamentul să-și dea aprobarea, încurajând totodată statele membre să ratifice cu celeritate protocolul.